

ת"פ 13993/08/17 - י ש א נגד מדינת ישראל

ת"פ 13993-08-17
16 יולי 2018

בית משפט השלום בירושלים
לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

בעניין: י ש א

הנאשם

נגד

מדינת ישראל

המאשימה

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים. האחד, מייחס לו עבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש; והשני, מייחס לו עבירה של תקיפת קטין על ידי אחראי. כתב האישום מפרט אירועים שאירעו במועדים שונים במהלך תקופת נישואי בני הזוג, בין השנים 2003-2014.
2. בדיון שנערך ביום 1.5.18 העלה הנאשם שתי טענות מקדמיות בכל הנוגע לאישום הראשון בכתב האישום. האחת, טענת התיישנות ביחס לסעיף 5 לכתב האישום, המתייחס לאירוע שארע "בשנת 2003, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה"; והשניה, טענה לפגם בכתב האישום ביחס לסעיפים 6, 8, 11 ו-15 לכתב האישום, סעיפים בהם קיים לטענת הנאשם "ספק התיישנות" מן הטעם שמועדי האירועים המפורטים בסעיפים אלה לא פורטו במידה מספקת.
3. המאשימה ביקשה להגיש תגובתה בכתב, ובתגובה שהוגשה ביקשה לתקן את כתב האישום בדרך של מחיקת סעיפים 5 ו-6 לאישום הראשון. בהתייחס ליתר הסעיפים בהם לא מצוין מועד מדויק (**סעיפים 8, 11 ו-15**), טענה המאשימה כי מתיאור המתלוננת, המספרת באופן כרונולוגי על האירועים, עולה בבירור כי לא קיימת התיישנות בעניינם. כן נטען כי מדובר במסכת אירועים אלימים שהתרחשו לאורך תקופה ארוכה ומטבע הדברים המתלוננת אינה מסוגלת לדייק בתאריכי האירועים, אך האירועים מתוארכים במידת האפשר (שנת ההתרחשות, סמוך ללידה, או תוך ציון גיל המתלוננת).
4. מתגובת המאשימה ניתן להבין, אם כן, כי מועד ביצוע העבירות המפורטות בסעיפים 8, 11 ו-15, גם אם לא מועד מדויק, נלמד מתיאור המתלוננת המספרת על האירועים באופן כרונולוגי. ואולם, עיון בכתב האישום מלמד כי האירועים המתוארים בו אינם מתוארים בסדר כרונולוגי בהכרח, ובדיון שנערך ביום 26.6.18 אישרה זאת המאשימה (כך, בעוד שהמאשימה ביקשה למחוק את סעיף 5 (המתאר אירוע משנת 2003) וסעיף 6 (שאינו מתאר מועד) בשל התיישנות, סעיף 7 מתאר אירוע שארע בעת שהמתלוננת היתה כבת 21, קרי בשנת 2006 לערך, סעיף 8 אינו

מפרט כל מועד, ואילו סעיפים 9 ו-10 חוזרים לאירועים שאירעו בשנת 2004, כאשר סעיף 11 שוב אינו מפרט (מועד). בדיון הנ"ל ביקשה המאשימה שהות נוספת לבדוק את עמדתה, ובהמשך לכך הוגשה בקשה נוספת על ידה לתיקון כתב האישום באופן הבא: בסעיף 11 יירשם **"במהלך השנה שקדמה לחודש אפריל 2014"**; בסעיף 14 יירשם **"מספר ימים קודם ליום 8.2.10, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה"**; ובסעיף 15 יירשם **"במועד נוסף שאינו ידוע במדויק למאשימה, לאחר פברואר 2014..."**.

5. הנאשם טען בתגובתו לבקשה לתיקון כתב האישום, כי עיון בהודעות המתלוננת מעלה כי תיאור האירועים השונים על ידה לא נעשה באופן כרונולוגי אלא בחוסר עקביות מוחלט באשר לזמנים בהם אירעו לכאורה. הנאשם התנגד לתיקון סעיף 11 לכתב האישום, מן הטעם שלדבריו אין אפשרות להסיק כי האירוע המתואר בו אכן התרחש **"במהלך השנה שקדמה לחודש אפריל 2014"**. הנאשם טען כי המאשימה התעלמה מהטענות שהועלו בעניין סעיף 8 לכתב האישום ובחומר הראיות אין כל אינדיקציה באשר למועד התרחשות האירוע וקיים ספק ביחס להתיישנות. בנוגע לסעיף 12 נטען כי הסעיף כללי מידי באשר לאופן תיאור העבירה ("הכה אותה") באופן שמונע מהנאשם אפשרות סבירה להתגונן. הנאשם לא התנגד לתיקון המבוקש לסעיף 14 והסיר בקשתו למחיקת סעיף 15 לכתב האישום.

6. בטרם אתייחס לסעיפים השונים בכתב האישום, אציין כי העובדה שלא פורטו מועדים מדויקים בכתב האישום, היא כשלעצמה, אין בה משום פגם בכתב האישום שיגרור בהכרח ביטול כתב האישום או מחיקת אותם סעיפים. כידוע, סעיף 85(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי כתב האישום יכיל **"תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לברר"**. נוכח לשון הסעיף, אין לומר כי כתב אישום המציין שנים ותקופות ככל האפשר אינו מפורט דיו (השווה ע"פ 4776/10 פלוני נ' מ"י). יחד עם זאת, כאשר על חלק מן האירועים שפורטו בכתב האישום המקורי חלה התיישנות (ואף המאשימה עצמה ביקשה מחיקת סעיפים 5 ו-6 מטעם זה), וקיימת אפשרות כי גם על האירועים המתוארים בסעיפים 8, 11 ו-15 חלה התיישנות, אין די בתיאור הכללי של הדברים ויש לפרט, לכל הפחות, שנה או תקופה או אף תיאור כלשהו ממנו ניתן ללמוד על מועד או על רצף כרונולוגי כטענת המאשימה.

7. נוכח האמור ובשל חוסר הבהירות הקיים בכתב האישום לגבי מועדי חלק מהאירועים המיוחסים לנאשם, אני מתירה למאשימה לתקן את כתב האישום כמבוקש על ידה, קרי מחיקת סעיפים 5 ו-6 לכתב האישום; תיקון סעיף 11 כך שיירשם **"במהלך השנה שקדמה לחודש אפריל 2014"**; תיקון סעיף 14 כך שיירשם **"מספר ימים קודם ליום 8.2.10, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה"**; ותיקון בסעיף 15 כך שיירשם **"במועד נוסף שאינו ידוע במדויק למאשימה, לאחר פברואר 2014..."**.

8. באשר לסעיף 8 לכתב האישום - סעיף זה מנוסח כך שלא ניתן ללמוד מתוכו על מועד או תקופה ולפיכך לא ניתן לדעת אם חלה עליו התיישנות. הסעיף בא אחרי תיאור אירועים משנת 2003 וממועד לא ידוע אחר (סעיפים 5 ו-6) לגביהם אישרה המאשימה שקיימת התיישנות וביקשה מחיקתם, ולפני סעיף המתייחס לאירוע שארע לכאורה בחודש ספטמבר 2004 לערך. בנסיבות בהן יתכן ומדובר באירועים עליהם חלה התיישנות (כפי שהדבר ביחס לאירועים שתוארו בסעיפים 5 ו-6 לכתב האישום), ואי פירוט מועד, ולו משוער או מקורב, עשוי לקפח את הגנתו של הנאשם ולשלול ממנו העלאת טענת התיישנות, יש להורות על מחיקתו

של סעיף זה.

9. בכל הנוגע לסעיף 12 לכתב האישום, אף שתיאור האירוע המיוחס לנאשם מובא באופן כללי ("תקף הנאשם למתלוננת ל.ג. בכך שהכה אותה"), איני רואה מקום להורות בשלב זה על מחיקתו של הסעיף וראוי שהדבר יתברר במסגרת ההליך העיקרי.

10. המאשימה תגיש כתב אישום מתוקן, בהתאם לפירוט שלעיל, עד ליום 2.8.18.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, בהיעדר הצדדים.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.